

*Sygn. akt II K 127/16*

# WYROK

## W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2016r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Olejarczyk

Protokolant: p.o. sekr. sąd. Agata Gackiewicz

Asesor Prok. Rej. w Kętrzynie: Monika Popławska - Pietroniuk

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 24 maja 2016r. wniosku w trybie art. 335 § 1 k.p.k.

sprawy

1. **H. N.**

**s. B. i R. z domu B.**

**ur. (...) w K.**

**oskarżonego o to, że:**

I. w dniu 26 stycznia 2016 roku w miejscowości S., gm. K. wypowiadał groźby pozbawienia życia wobec A. Z., przy czym groźby te wzbudziły w pokrzywdzonej uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione,

**tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k.**

II. w dniu 26 stycznia 2016 roku w miejscowości S., gm. K. wypowiadał groźby pozbawienia życia wobec B. Z., przy czym groźby te wzbudziły w pokrzywdzonej uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione,

**tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k.**

III. w dniu 26 stycznia 2016 roku w miejscowości S., gm. K. wypowiadał groźby uszkodzenia ciała, pozbawienia życia, uszkodzenia mienia wobec J. S., przy czym groźby te wzbudziły w pokrzywdzonej uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione,

**tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k.**

IV. w dniu 26 stycznia 2016 roku w miejscowości S., gm. K. wypowiadał groźby pozbawienia życia wobec P. Z., przy czym groźby te wzbudziły w pokrzywdzonym uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione,

**tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k.**

V. w dniu 26 stycznia 2016 roku w miejscowości S., gm. K. wypowiadał groźby pozbawienia życia, uszkodzenia mienia wobec W. Z., przy czym groźby te wzbudziły w pokrzywdzonym uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione,

**tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k.**

VI. w dniu 8 lutego 2016 roku w S., gm. K., w celu zmuszenia funkcjonariusza Komendy Powiatowej Policji w K. sierż. M. B., do zaniechania prawnej czynności, jaką było jego zatrzymanie, stosował wobec niego przemoc w postaci siły fizycznej, polegającą na szarpaniu za umundurowanie służbowe i popychanie ,

**tj. o czyn z art. 224 § 2 k.k.**

VII. w dniu 8 lutego w S., gm. K. wypowiadał groźby pozbawienia życia wobec B. Z., przy czym groźby te wzbudziły w pokrzywdzonej uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione,

**tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k.**

**2. E. N.**

**s. B. i R. z domu B.**

**ur. (...) w W.**

**oskarżonego o to, że:**

I. w dniu 8 lutego 2016 roku w miejscowości S., gm. K. znieważył słowami powszechnie uznanymi za obelżywe funkcjonariuszy Komendy Powiatowej Policji w K. sierż. sztab. P. Ś. i st. sierż. E. G. podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych związanych z przeprowadzeniem interwencji,

**tj. o czyn z art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k.**

II. w dniu 8 lutego 2016 roku w miejscowości S., gm. K. w zamiarze naruszenia nietykalności cielesnej funkcjonariusza Komendy Powiatowej Policji w K. sierż. sztab. P. Ś., podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych związanych z przeprowadzeniem interwencji, usiłował uderzyć go długim przedmiotem przypominającym trzonek, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na reakcję pokrzywdzonego,

**tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 222 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k.**

**3. B. N. (1)**

**s. B. i R. z domu B.**

**ur. (...) w W.**

**oskarżonego o to, że:**

I. w dniu 8 lutego 2016 roku w miejscowości S., gm. K. znieważył słowami powszechnie uznanymi za obelżywe funkcjonariuszy komendy Powiatowej Policji w K. sierż. sztab. P. Ś. i st. sierż. E. G. podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych związanych z przeprowadzaniem interwencji,

**tj. o czyn z art. 226 § 1 k.k.**

II. w dniu 8 lutego 2016 roku w miejscowości S., gm. K., groził zniszczeniem mienia, stanowiącego własność W. Z., przy czym groźba ta wzbudziła u pokrzywdzonego uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona,

**tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k.**

I. oskarżonego **H. N.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów i za to:

- za czyn z pkt I, II, III, IV, V i VII z mocy art. 190 § 1 k.k. skazuje go za każdy z tych czynów, zaś na podstawie art. 190 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 35 § 1 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech)

miesiący ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze po 30 (trzydzieści) godzin w stosunku miesięcznym,

- za czyn z pkt VI z mocy art. 224 § 2 k.k. w zw. z art. 224 § 1 k.k. skazuje, zaś na podstawie art. 224 § 2 k.k. przy zastosowaniu art. 37a k.k. w zw. z art. 35 § 1 k.k. wymierza mu karę 5 (pięciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze po 30 (trzydzieści) godzin w stosunku miesięcznym,

II. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 i § 3 k.k. w zw. z art. 91 § 2 k.k. w zw. z art. 35 § 1 k.k. łączy orzeczone wobec oskarżonego H. N. jednostkowe kary ograniczenia wolności i w ich miejsce orzeka karę łączną 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze po 30 (trzydzieści) godzin w stosunku miesięcznym,

III. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego H. N. kary łącznej ograniczenia wolności zalicza oskarżonemu okres zatrzymania od dnia 26 stycznia 2016 roku do dnia 28 stycznia 2016 roku oraz od dnia 8 lutego 2016 roku do dnia 10 lutego 2016 roku, co równoważne jest 12 (dwunastu) dniom kary ograniczenia wolności i w tym zakresie karę uznaje za wykonaną,

IV. na podstawie art. 34 § 3 k.k. w zw. z art. 72 § 1 pkt 5 zobowiązuje oskarżonego do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu przez okres 2 lat

V. oskarżonego **E. N.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów i za to:

- za czyn z pkt I z mocy art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. skazuje, zaś na podstawie art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. w zw. z art. 35 § 1 k.k. wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze po 30 (trzydzieści) godzin w stosunku miesięcznym,

- za czyn z pkt II z mocy art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 222 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. skazuje, zaś na podstawie art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 222 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. w zw. z art. 35 § 1 k.k. wymierza mu karę 5 (pięciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze po 30 (trzydzieści) godzin w stosunku miesięcznym,

VI. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 i § 3 k.k. w zw. z art. 35 § 1 k.k. łączy orzeczone wobec oskarżonego E. N. jednostkowe kary ograniczenia wolności i w ich miejsce orzeka karę łączną 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze po 30 (trzydzieści) godzin w stosunku miesięcznym,

VII. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego E. N. kary łącznej ograniczenia wolności zalicza oskarżonemu okres zatrzymania od dnia 8 lutego 2016 roku do dnia 10 lutego 2016 roku, co równoważne jest 6 (sześciu) dniom kary ograniczenia wolności i w tym zakresie karę uznaje za wykonaną,

VIII. na podstawie art. 34 § 3 k.k. w zw. z art. 72 § 1 pkt 2 k.k. nakłada na oskarżonego E. N. obowiązek przeproszenia pokrzywdzonych P. Ś. i E. G. w okresie dwóch miesięcy od dnia uprawomocnienia się wyroku,

IX. oskarżonego **B. N. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów i za to:

- za czyn z pkt I z mocy art. 226 § 1 k.k. skazuje, zaś na podstawie art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 35 § 1 k.k. wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze po 30 (trzydzieści) godzin w stosunku miesięcznym,

- za czyn z pkt II z mocy art. 190 § 1 k.k. skazuje, zaś na podstawie art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 35 § 1 k.k. wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze po 30 (trzydzieści) godzin w stosunku miesięcznym,

X. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 i § 3 k.k. w zw. z art. 35 § 1 k.k. łączy orzeczone wobec oskarżonego B. N. (1) jednostkowe kary ograniczenia wolności i w ich miejsce orzeka karę łączną 5 (pięciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze po 30 (trzydzieści) godzin w stosunku miesięcznym,

XI. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego B. N. (1) kary łącznej ograniczenia wolności zalicza oskarżonemu okres zatrzymania od dnia 8 lutego 2016 roku do dnia 10 lutego 2016 roku, co równoważne jest 6 (sześciu) dniom kary ograniczenia wolności i w tym zakresie karę uznaje za wykonaną,

XII. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26.05.1982 roku Prawo o Adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata P. B., kwotę 1080,00 (tysiąc osiemdziesiąt) złotych tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego H. N. wykonywaną z urzędu oraz kwotę 248,40 (dwieście czterdzieści osiem 40/100) złotych tytułem podatku VAT od przyznanego wynagrodzenia;

XIII. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26.05.1982 roku Prawo o Adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata R. N., (...), kwotę 1080,00 (tysiąc osiemdziesiąt) złotych tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego E. N. wykonywaną z urzędu oraz kwotę 248,40 (dwieście czterdzieści osiem 40/100) złotych tytułem podatku VAT od przyznanego wynagrodzenia;

XIV. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26.05.1982 roku Prawo o Adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata K. B. kwotę 1080,00 (tysiąc osiemdziesiąt) złotych tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego B. N. (1) wykonywaną z urzędu oraz kwotę 248,40 (dwieście czterdzieści osiem 40/100) złotych tytułem podatku VAT od przyznanego wynagrodzenia;

XV. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonych od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.

II K 127/16

## UZASADNIENIE

Zgodnie z treścią art. 423§1a kpk uzasadnienie wyroku ograniczono do oskarżonego B. N. (1) i rozstrzygnięcia o karze.

B. N. (1) stanął pod następującymi zarzutami:

I. w dniu 8 lutego 2016 roku w miejscowości S., gm. K. znieważył słowami powszechnie uznanymi za obelżywe funkcjonariuszy Komendy Powiatowej Policji w K. sierż. sztab. P. Ś. i st. sierż. E. G. podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych związanych z przeprowadzeniem interwencji, tj. o czyn z art. 226 § 1 kk,

II. w dniu 8 lutego 2016 roku w miejscowości S., gm. K. groził zniszczeniem mienia, stanowiącego własność W. Z., przy czym groźba ta wzbudziła u pokrzywdzonego uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona, tj. o czyn z art. 190 § 1 kk.

**Oskarżony** B. N. (2) się w całości do popełnienia zarzucanych mu czynów i wyraził zgodę na skazanie bez rozprawy (k. 196). W związku z tym prokurator złożył wniosek o wydanie wyroku bez przeprowadzenia rozprawy w trybie art. 335§ 1 kpk i orzeczenie uzgodnionych kar wobec B. N. (1). (k.246-250)

Sąd zgodnie z ustalonym wnioskiem orzekł wobec B. N. (1) za czyn z pkt I karę 4 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym, za czyn z pkt II karę 4 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym. Sąd połączył orzeczone wobec B. N. (1) jednostkowe kary ograniczenia wolności i w ich miejsce orzekł karę łączną 5 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym.

Sąd przy wymiarze kary, wziął pod uwagę przyznanie się do winy oskarżonego, wolę skorzystania z instytucji skazania bez rozprawy oraz wcześniejszą jego niekaralność (karta karna k. 187).

W konsekwencji Sąd przyjął, że wymierzona kara spełni wobec niego cele zapobiegawcze i wychowawcze, a także wpłynie na ukształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa oraz w pełni odzwierciedla stopień społecznej szkodliwości czynu, uwzględniając stopień jego winy. B. N. (1) ma przeciwwskazań do wykonywania kary ograniczenia wolności w formie wykonywania pracy na cele społeczne.

W przekonaniu Sądu, tak ukształtowany wymiar kary w stopniu dostatecznym unaocznia B. N. (3) respektowania ustalonych norm prawnych, a także ugruntuje przekonanie o nieopłacalności popełniania przestępstw.

Sąd zaliczył na poczet orzeczonej kary okres zatrzymania od dnia 8 lutego 2016 roku do dnia 10 lutego 2016 roku, co równoważne jest 6 dniom kary ograniczenia wolności i w tym zakresie karę uznał za wykonaną

Sąd jedynie przez przeoczenie, nie zawarł w wyroku uzgodnionego z oskarżonym obowiązku przeproszenia pokrzywdzonych w okresie dwóch miesięcy od uprawomocnienia się wyroku.

Ustalona sytuacja materialna skłoniła Sąd do zwolnienia B. N. (1) z kosztów sądowych w całości.